یادداشت

ابراهیم وادی
رئیس کمیته استعدادیابی فدراسیون والیبال

سهمیه المپیک؛ رویای دشوار

تجربه همکاری با مربیانی چون اسلوبودان کواچ و ایگور کولاکوویچ نشان داده که والیبال ایران بیش از هر چیز به سرمربی تمام‌وقت نیاز دارد؛ مربی‌ای که در طول سال کنار بازیکنان باشد و بر روند آماده‌سازی و عملکرد آنها نظارت کند. پیاتزا از نظر اقتصادی همکاری با باشگاه لهستانی را به حضور تمام‌وقت در تهران ترجیح می‌داد و فدراسیون نیز حاضر نشد به حضور محدود او رضایت دهد. بنابراین جدایی سرمربی ایتالیایی چندان دور از انتظار نبود.

انتخاب جانشین پیاتزا و وعده جذب مربی تراز اول خارجی، بدون بررسی شرایط کشور تصمیم ساده‌ای نیست. تحریم‌ها و محدودیت‌های موجود می‌تواند همکاری مربیان مطرح دنیا با ایران را دشوار کند. فدراسیون برای جلب نظر چنین مربیانی باید امتیازهایی در نظر بگیرد؛ از برگزاری اردو در کشور محل اقامت سرمربی و کمپ‌های تمرینی برون‌مرزی گرفته تا پیشنهاد مالی قابل توجه.

واقعیت این است که بیشتر مربیان درجه‌یک دنیا یا هدایت تیم‌های ملی را برعهده دارند یا با باشگاه‌های بزرگ قرارداد بسته‌اند. شاید استفاده از مربیان رده دوم و سوم جهان، به شرط فراهم کردن شرایط مناسب و تضمین حضور تمام‌وقت آنها، گزینه‌ای قابل بررسی باشد.

از سوی دیگر، رسیدن به سهمیه المپیک با سرمربی جدید مأموریتی دشوار است. حتی پیاتزا با وجود تجربه و شناخت والیبال ایران، نتوانست از فرصت جام ملت‌های آسیا برای کسب سهمیه استفاده کند. شاید بهتر باشد فدراسیون فشار را از روی تیم بردارد و شایسته‌سالاری را معیار اصلی انتخاب بازیکنان قرار دهد. ساخت تیمی منسجم برای لیگ ملت‌های ۲۰۲۷ و کسب نتایج مطلوب در این رقابت‌ها می‌تواند مسیر صعود از طریق رنکینگ جهانی را هموار کند.

نباید عملکرد والیبال ایران در دوران پیاتزا را با کشورهایی مانند ترکیه و کشورهای حاشیه خلیج فارس مقایسه کرد. محدودیت حضور در تهران و دوری بازیکنان از خانواده، بخشی از دشواری‌های این دوره بود. والیبال ایران در رده‌های پایه افتخارات جهانی کسب کرده و تیم بزرگسالان نیز در بازی‌های آسیایی به مدال طلا رسیده است. این سرمایه را نباید با تصمیم‌های شتاب‌زده به خطر انداخت.

یادداشت

جمشید حمیدی
کارشناس والیبال

پروژه نجات والیبال

شاید پیاتزا باید زودتر از اینها از تیم ملی والیبال ایران جدا می‌شد. او بدون تردید مربی توانمندی است، اما نداشتن وقت کافی برای تیم ملی و اولویت دادن به تعهدات باشگاهی، اجازه نداد ظرفیت‌هایش به نتیجه مطلوب برسد. فدراسیون هرچند کارنامه‌ای عریض و طویل برای او ترسیم کرد، اما مهم‌ترین دستاوردش رساندن ایران به رتبه هشتم لیگ ملت‌های ۲۰۲۵ و قهرمانی بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا بود؛ عنوانی که امتیازی در رنکینگ جهانی ندارد.

جانشین پیاتزا کار آسانی نخواهد داشت. شناخت بازیکنان، ایجاد هماهنگی در تیم و به‌خصوص جلب اعتماد لژیونرها، زمان می‌برد. تیم ملی جای آزمون و خطا نیست و فدراسیون باید با حساسیت و مشورت اهالی فن دست به انتخاب بزند. تکرار تجربه پائز و افتادن در دام گزینه‌های برزیلی، اشتباهی است که نباید دوباره رخ دهد. اعضای هیأت رئیسه نیز به‌جز مصطفی کارخانه، تخصص و سابقه حرفه‌ای در والیبال ندارند و بهتر است تصمیمی به این مهمی را با نظر کارشناسان اتخاذ کنند.

گزینه‌های مطرح کم نیستند؛ توماس ساملوو، سرمربی پیشین کانادا و روسیه، می‌تواند گزینه مناسبی باشد. جیانلورنزو بلنجینی، سرمربی پیشین ایتالیا و بلغارستان نیز با توجه به تجربه و اعتبار فنی‌اش انتخابی قابل تأمل است. حتی آندره‌آ آناستازی، معروف به ولاسکوی دوم، می‌تواند به والیبال ایران کمک کند. شاید زمان آن رسیده که سعید معروف نیز در قامت دستیار یک مربی بزرگ روی نیمکت تیم ملی بنشیند و تجربه‌اش را به نسل جدید منتقل کند.

ایران به مربی‌ای نیاز دارد که تمام‌وقت کنار تیم باشد، بازیکنان از او حرف‌شنوی داشته باشند و بر تیم‌های پایه نیز نظارت کند. ساخت مربیان ایرانی باید بخشی از این پروژه باشد. والیبال ایران هنوز استعدادهای فراوانی دارد که با هدایت یک مربی بزرگ می‌توانند جای خالی ستاره‌ها را پر کنند.

فدراسیون باید یک بار دیگر انتخابی در اندازه خولیو ولاسکو داشته باشد. مسیر دشوار است، اما نسل فعلی هم باید جاه‌طلبی و تعهد را جایگزین نگاه صرفاً مالی کند. رسیدن به المپیک نیازمند ازخودگذشتگی است؛ همان انگیزه‌ای که نسل طلایی والیبال ایران را به قله نزدیک کرد.

«ایران» قطع همکاری پیاتزا با فدراسیون والیبال و روند انتخاب سرمربی جدید تیم ملی را بررسی می‌کند

عقبگرد ممنوع

سینا حسینی/ قطع همکاری روبرتو پیاتزا با تیم ملی والیبال ایران، مدیران فدراسیون را در برابر تصمیمی سرنوشت‌ساز قرار داده است؛ انتخاب سرمربی‌ای که بتواند تیم ملی را برای بازگشت به سطح اول والیبال جهان و کسب سهمیه المپیک ۲۰۲۸ آماده کند. این جدایی، مهم‌تر از تغییر در کادر فنی، پیامدهایی در زمینه ثبات تاکتیکی، برنامه آماده‌سازی و روند بازسازی تیم ملی خواهد داشت. تغییر سرمربی در آستانه رقابت‌های مهم پیش رو می‌تواند به گسست در برنامه‌های فنی، تغییر رویکرد در انتخاب بازیکنان و از دست رفتن زمان ارزشمند برای ایجاد هماهنگی و انسجام در تیم منجر شود.

تیم ملی ایران برای بازگشت به جمع قدرت‌های برتر والیبال جهان، به سرمربی‌ای نیاز دارد که علاوه بر دانش فنی و شناخت کافی از والیبال مدرن، سابقه موفقیت در رقابت‌های بزرگ بین‌المللی را نیز در کارنامه داشته باشد. هدفگذاری برای حضور در المپیک و رقابت با تیم‌های مطرح جهان، با انتخاب‌های محافظه‌کارانه و گزینه‌های کم‌اعتبار تناسبی ندارد. نمی‌توان انتظار دستیابی به موفقیت‌های بزرگ را داشت، اما به مربیانی با تجربه محدود و کارنامه‌ای پایین‌تر از سطح انتظارات والیبال ایران رضایت داد. چنین انتخابی می‌تواند تیم ملی را بار دیگر وارد چرخه آزمون و خطا کند و فرصت محدود آماده‌سازی برای رقابت‌های سرنوشت‌ساز پیش رو را از بین ببرد.

تجربه همکاری با خولیو ولاسکو همچنان یکی از الگوهای مهم برای تصمیم‌گیری در والیبال ایران به شمار می‌رود. ولاسکو تنها از دانش فنی بالایی برخوردار نبود، بلکه توانست نگرش بازیکنان را تغییر دهد، انضباط حرفه‌ای را ارتقا دهد و به تیم ملی شخصیتی رقابتی ببخشد. آن تجربه نشان داد که یک مربی بزرگ می‌تواند مهم‌تر از کسب نتایج مقطعی، ساختار، نگرش و هویت یک تیم را متحول کند. بر همین اساس، سرمایه‌گذاری برای جذب سرمربی تراز اول را باید بخشی از برنامه توسعه والیبال ایران دانست، نه هزینه‌ای اضافی و خارج از اولویت‌های فدراسیون.

جانشین پیاتزا باید از توانایی بازسازی فنی تیم، مدیریت نسل‌های مختلف بازیکنان و تدوین برنامه‌ای منسجم و بلندمدت تا المپیک ۲۰۲۸ برخوردار باشد. سابقه حضور در رقابت‌های جهانی و المپیک، توانایی نتیجه‌گیری در بالاترین سطح و شناخت ظرفیت‌های والیبال ایران، معیارهایی هستند که نباید تحت تأثیر ملاحظات غیرتخصصی قرار بگیرند. فدراسیون همچنین باید درباره میزان حضور سرمربی در ایران، حدود اختیارات فنی، تعهدات حرفه‌ای و نحوه هماهنگی او با برنامه‌های آماده‌سازی به توافقی شفاف و مشخص برسد تا مشکلات اجرایی دوره گذشته تکرار نشود. حفظ انسجام کادر فنی و پرهیز از تغییرات گسترده و غیرضروری در ساختار تیم ملی نیز باید در شمار اولویت‌های دوره انتقال قرار گیرد.

اکنون والیبال ایران به سرمربی‌ای در تراز بالاتر نیاز دارد، نه گزینه‌ای ضعیف‌تر با کارنامه‌ای نامتناسب با اهداف و انتظارات تیم ملی. جدایی پیاتزا نباید به عقب‌نشینی از استانداردهای فنی یا توقف روند پیشرفت بازیکنان منجر شود. فدراسیون باید این تغییر را به فرصتی برای تقویت ساختار تیم ملی تبدیل کند؛ فرصتی که تحقق آن در گرو انتخابی معتبر، برنامه‌ای باثبات و نگاهی حرفه‌ای است. تصمیمی که می‌تواند مسیر بازگشت والیبال ایران به جمع قدرت‌های برتر جهان و حضور در المپیک را هموار کند.

مصطفی کارخانه، عضو هیأت رئیسه فدراسیون والیبال در گفت‌وگو با «ایران»:

والیبال ایران مربی بزرگی مثل ولاسکو می‌خواهد

مهری رنجبر/ قطع همکاری فدراسیون والیبال با روبرتو پیاتزا، سرمربی ایتالیایی تیم ملی، در شرایطی اعلام شد که بسیاری انتظار داشتند قرارداد او برای دو سال دیگر و تا المپیک ۲۰۲۸ تمدید شود. تصمیمی غیرمنتظره که بار دیگر موضوع انتخاب سرمربی جدید و آینده نیمکت تیم ملی را به یکی از مباحث اصلی والیبال ایران تبدیل کرده است. حالا فدراسیون در موقعیتی قرار دارد که باید برای عبور از این مقطع حساس، انتخابی متناسب با ظرفیت بازیکنان، انتظارات جامعه والیبال و اهداف پیش‌روی تیم ملی داشته باشد. مصطفی کارخانه، عضو هیأت‌رئیسه فدراسیون والیبال، معتقد است پایان همکاری با پیاتزا تصمیم درستی بوده است؛ چراکه تیم ملی به سرمربی‌ای نیاز دارد که زمان بیشتری را در کنار بازیکنان سپری کند و حضور مستمر و مؤثرتری در برنامه‌های آماده‌سازی داشته باشد. او با انتقاد از نوسان عملکرد تیم ملی در دوران مربی ایتالیایی، تأکید می‌کند والیبال ایران به مربی‌ای در اندازه‌های بین‌المللی و با تفکری شبیه خولیو ولاسکو نیاز دارد؛ مربی‌ای که علاوه بر دانش فنی، بتواند ذهنیت برنده را در بازیکنان ایجاد کند. مصطفی کارخانه در گفت‌وگو با «ایران» همچنین با رد احتمال انتخاب سرمربی ایرانی در شرایط فعلی، از عزم فدراسیون برای جذب یک مربی خارجی تراز اول می‌گوید.

پس از پایان همکاری فدراسیون والیبال با روبرتو پیاتزا، بسیاری انتظار داشتند قرارداد این مربی ایتالیایی تا المپیک ۲۰۲۸ تمدید شود. چه اتفاقی افتاد که هیأت‌رئیسه به این جمع‌بندی رسید که همکاری با او ادامه پیدا نکند؟

قرارداد دوساله پیاتزا با فدراسیون به پایان رسید و یکی از شروط تمدید آن نیز رضایت از عملکرد سرمربی بود. به هر حال، ما به مربی‌ای نیاز داریم که زمان بیشتری برای تیم ملی بگذارد و حضور پررنگ‌تری در کنار بازیکنان داشته باشد. پیاتزا مربی خوبی بود و زحمات زیادی هم برای والیبال ایران کشید، اما واقعیت این است که زمان زیادی را در کنار تیم ملی سپری نکرد.

ما انتظار داشتیم سرمربی تیم ملی حضور مستمرتری داشته باشد و بتواند به شکل نزدیک‌تری بر روند آماده‌سازی و عملکرد بازیکنان نظارت کند.

توقع جامعه والیبال از تیم ملی بسیار بالاست و نمی‌توان نسبت به این انتظارات بی‌تفاوت بود.

به همین دلیل، هیأت‌رئیسه موضوع قطع همکاری با پیاتزا را تصویب کرد و به رئیس فدراسیون مأموریت داد تا جایگزین او را از میان مربیان تراز اول دنیا انتخاب کند. ما به دنبال مربی‌ای هستیم که به والیبال ایران وزن بدهد، نه اینکه والیبال ایران به او وزن بدهد.

شما به حضور کم‌رنگ پیاتزا در کنار تیم ملی اشاره کردید. آیا معتقدید عملکرد فنی او نیز با انتظارات فدراسیون و جامعه والیبال فاصله داشت؟

والیبال ایران ظرفیت بسیار خوبی دارد و بازیکنان مستعدی در اختیار داریم. ما تیمی را که در رده نوزدهم جهان قرار داشت، به پیاتزا تحویل دادیم و او تیم را در رده پانزدهم به پایان رساند. طبیعتاً این اتفاق را نمی‌توان نادیده گرفت، اما انتظار ما از تیم ملی بیشتر از این بود. یکی از انتقادهای جدی من به عملکرد تیم ملی، نوسان زیاد در مسابقات بود. در ۱۲ بازی لیگ ملت‌ها، تیم ملی با ۱۲ ترکیب متفاوت به میدان رفت. این موضوع نشان می‌دهد که تیم به ثبات لازم نرسیده بود. اگر سرمربی زمان بیشتری را در کنار بازیکنان می‌گذاشت و فرصت بیشتری برای شناخت ترکیب اصلی و ایجاد هماهنگی داشت، شاید امروز شرایط متفاوتی را تجربه می‌کردیم.

تصمیم فدراسیون برای تمدیدنکردن قرارداد پیاتزا را کاملاً درست می‌دانید؟

به اعتقاد من تصمیم فدراسیون برای عدم تمدید قرارداد پیاتزا تصمیم درستی بود. والیبال برای مردم ایران اهمیت زیادی دارد و از ابتدا نیز انتظارات از این رشته بالا بوده است. مردم به تیم ملی والیبال علاقه دارند و طبیعی است که از مسئولان فدراسیون نیز انتظار داشته باشند برای بازگشت تیم به جایگاه واقعی‌اش تلاش کنند. ما باید هر کاری که لازم است انجام دهیم تا رضایت مردم جلب شود. فدراسیون باید برای استخدام یک سرمربی صاحب‌نام و توانمند سرمایه‌گذاری کند و در این مسیر از هیچ تلاشی دریغ نکند. انتخاب مربی جدید، تصمیمی معمولی نیست؛ بلکه باید با نگاه به اهداف بلندمدت والیبال ایران و جایگاه این رشته در سطح جهان انجام شود.

چه ویژگی‌هایی باید در سرمربی آینده تیم ملی وجود داشته باشد؟

والیبال ایران به مربی‌ای با تفکر ولاسکو نیاز دارد. درست است که دیگر ولاسکو در کنار ما نیست، اما تفکرات و تأثیرگذاری او همچنان در والیبال ایران دیده می‌شود. ولاسکو فقط یک مربی با دانش فنی بالا نبود؛ او توانست ذهنیت بازیکنان ما را تغییر دهد و به آنها یاد بدهد که چگونه برنده باشند. ما به مربی‌ای نیاز داریم که علاوه بر دانش و تجربه بین‌المللی، شخصیت و توانایی ایجاد تحول در تیم را داشته باشد. مربی باید بتواند به بازیکنان اعتمادبه‌نفس بدهد، تفکر برنده را در آنها تقویت کند و از ظرفیت‌های موجود بهترین استفاده را ببرد. به نظرم انتخاب چنین مربی‌ای می‌تواند به والیبال ایران کمک کند تا دوباره در مسیر موفقیت قرار بگیرد.

با توجه به اینکه تنها دو سال تا المپیک ۲۰۲۸ باقی مانده، فکر می‌کنید سرمربی جدید فرصت کافی برای رساندن تیم ملی به این رقابت‌ها را خواهد داشت؟

کسب سهمیه المپیک کار بسیار سختی است و نباید درباره دشواری آن تردید داشت. ما امسال شرایط بهتری برای صعود به المپیک داشتیم، اما متأسفانه نتوانستیم به شکل مطلوب از فرصت‌های موجود استفاده کنیم. اگر در جام ملت‌های آسیای ۲۰۲۶ قهرمان می‌شدیم، سهمیه مستقیم المپیک را به دست می‌آوردیم و خیال‌مان از این بابت راحت می‌شد. حتی اگر در لیگ ملت‌ها نتایج بهتری کسب می‌کردیم، شرایط ما برای رسیدن به المپیک متفاوت بود و امروز دغدغه کمتری درباره سهمیه داشتیم.

اکنون باید با برنامه‌ریزی دقیق و انتخاب درست سرمربی جدید، برای جبران فرصت‌های ازدست‌رفته تلاش کنیم. مسیر آسانی پیش‌رو نداریم، اما نباید ناامید شویم.

> باید با تمام توان وارد مذاکره شویم و تلاش کنیم بهترین گزینه ممکن را به خدمت بگیریم. والیبال ایران از ظرفیت و اعتبار کافی برخوردار است و باید بتوانیم این جایگاه را در مذاکرات با مربیان بزرگ دنیا به نمایش بگذاریم

آیا فدراسیون برای انتخاب سرمربی جدید با چالش خاصی روبه‌رو نیست؟ جذب یک مربی تراز اول خارجی در شرایط فعلی تا چه اندازه امکان‌پذیر است؟

طبیعتاً توافق با یک مربی تراز اول دنیا کار ساده‌ای نیست و چالش‌های خودش را دارد، اما نباید به این دلیل ناامید شویم. باید با تمام توان وارد مذاکره شویم و تلاش کنیم بهترین گزینه ممکن را به خدمت بگیریم. والیبال ایران از ظرفیت و اعتبار کافی برخوردار است و باید بتوانیم این جایگاه را در مذاکرات با مربیان بزرگ دنیا به نمایش بگذاریم.

مهم این است که در انتخاب سرمربی عجله نکنیم و فردی را انتخاب کنیم که بتواند به اهداف موردنظر فدراسیون و جامعه والیبال برسد.

در روزهای اخیر، بحث انتخاب سرمربی ایرانی نیز مطرح شده است. آیا احتمال دارد فدراسیون به جای مربی خارجی، هدایت تیم ملی را به یکی از مربیان داخلی بسپارد؟

اعضای هیأت‌رئیسه درباره انتخاب سرمربی ایرانی صحبتی نداشته‌اند. البته ما پنج یا شش مربی بین‌المللی شایسته در ایران داریم که از توانایی‌های خوبی برخوردارند و نمی‌توان منکر قابلیت‌های آنها شد، اما شرایط فعلی به شکلی است که جامعه والیبال انتخاب یک سرمربی ایرانی را نمی‌پذیرد.

منبع: فدراسیون والیبال ایران

محمدرضا تندروان، مربی پیشین تیم ملی والیبال در گفت‌وگو با «ایران»:

پیش بینی آینده تیم ملی والیبال آسان نیست

گروه ورزشی/ جدایی روبرتو پیاتزا از تیم ملی والیبال ایران در شرایطی رقم خورد که تنها دو سال تا بازی‌های المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس باقی مانده و والیبال ایران برای بازگشت به جمع المپیکی‌ها مسیر دشواری پیش رو دارد. اکنون فدراسیون والیبال باید در انتخاب سرمربی جدید تصمیمی بگیرد که بتواند زمینه رقابت با قدرت‌های برتر جهان را فراهم کند. محمدرضا تندروان، مربی پیشین تیم ملی والیبال، معتقد است نباید با این تغییر، انتظارات غیرواقع‌بینانه ایجاد کرد و صعود به المپیک را نتیجه قطعی این تصمیم دانست. محمدرضا تندروان درباره تأثیر این تغییر بر شانس صعود ایران به المپیک می‌گوید: «پیش‌بینی آینده تیم ملی با پیاتزا یا بدون او کار آسانی نیست. المپیک دو سال دیگر برگزار می‌شود و نمی‌توان از حالا گفت رفتن او و آمدن سرمربی جدید، سهمیه لس‌آنجلس را برای ما به ارمغان می‌آورد.» سرمربی صنعتگران ادامه می‌دهد: «در حال حاضر پروسه انتخابی المپیک پیش‌روی ماست که مسیر بسیار سختی دارد. وقتی وارد یک پروسه جدید می‌شوید، هر تغییری می‌تواند تیم را با اتفاقات تازه‌ای روبه‌رو کند. بنابراین باید مسافر المپیک شدن را به زمان سپرد.» او درباره دلایل پایان همکاری با سرمربی ایتالیایی نیز به موضوع تمام‌وقت بودن مربی اشاره می‌کند: «فدراسیون از عنوانی استفاده می‌کند که به سرمربی تمام‌وقت نیاز دارد و می‌توان دو برداشت از آن داشت. اول اینکه سرمربی و تمام اعضای کادر فنی باید در اردوها حضور مستمر داشته باشند. این موضوع برای شروع کار اهمیت دارد تا بتوانیم در شرایط بهتری کنار بازیکنان باشیم. برداشت دوم این است که فدراسیون برای جذب یک مربی تراز اول اقدام می‌کند؛ مربی‌ای که قبلاً در اختیار داشتیم اما او را از دست دادیم. حالا باید دید گزینه بعدی چه کسی است و آیا عملکرد بهتری از پیاتزا خواهد داشت؟» تندروان با اشاره به جایگاه والیبال ایران می‌گوید: «تیم ما قابل احترام است و در میان ۱۰ کشور برتر رنکینگ قرار دارد. مربیان خارجی هم برای همکاری با ایران تمایل نشان می‌دهند. امیدوارم در زمینه انتخاب سرمربی جدید اخبار خوبی بشنویم.»

او درباره دشواری صعود به المپیک لس‌آنجلس هشدار می‌دهد: «در ورزش هیچ تضمینی وجود ندارد که یک روند جدید به صعود ختم شود. والیبال دنیا رشد عجیبی داشته و در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ دیدیم تعداد تیم‌های سطح اول جهان از ۲۰ تیم هم بیشتر شده است. قرار گرفتن در جمع ۱۲ تیم المپیک بسیار دشوار است. باید این واقعیت‌ها را ببینیم و توقع جامعه را مدیریت کنیم.»

میلاد تقوی، رئیس فدراسیون والیبال در گفت‌وگو با «ایران»:

برای انتخاب جانشین پیاتزا کار ساده‌ای نداریم

گروه ورزشی/ کمتر کسی تصور می‌کرد همکاری روبرتو پیاتزا و فدراسیون والیبال ایران پس از دو سال به جدایی ختم شود؛ آن هم در شرایطی که تیم ملی در آستانه دو سال سرنوشت‌ساز برای کسب سهمیه المپیک ۲۰۲۸ قرار دارد. سرمربی ایتالیایی که پیش از این وعده همراهی بیشتر با ملی‌پوشان را داده بود، سرانجام به دلیل قرارداد با یک باشگاه لهستانی نتوانست تعهد مورد انتظار فدراسیون را برای حضور تمام‌وقت در کنار تیم ملی عملی کند.

سیدمیلاد تقوی، رئیس فدراسیون والیبال، در گفت‌وگو با «ایران» درباره دلایل قطع همکاری با پیاتزا توضیح می‌دهد: «برنامه ما تمدید قرارداد بود و در مذاکرات برای رسیدن به شرایط جدید امیدوار بودیم کار به این نقطه نرسد، اما سرانجام چنین اتفاقی افتاد. پیاتزا با یکی از بهترین باشگاه‌های لهستان قرارداد بست و پلاس‌لیگا هم از لیگ‌هایی است که دیرتر از سایر رقابت‌ها به پایان می‌رسد. بنابراین او نمی‌توانست در دو سال مهم و حساس پیش رو، زمان کافی پیش از آغاز لیگ ملت‌ها کنار تیم ملی ما باشد. مذاکرات تا ساعت ۱۰:۳۰ دوشنبه‌شب ادامه داشت و درباره این موضوع بحث‌های زیادی کردیم، چون نگاه ما برای این دو سال، آغاز زودتر اردوی تیم ملی بود. وقتی به توافق نرسیدیم، دوستانه به همکاری پایان دادیم. وظیفه خود می‌دانستیم این خبر را رسانه‌ای کنیم، هرچند می‌توانستیم ابتدا راهکارهای انتخاب سرمربی جدید را بررسی و بعد خبر جدایی را اعلام کنیم.» رئیس فدراسیون والیبال درباره زمان انتخاب جانشین پیاتزا وعده می‌دهد که این اتفاق در کوتاه‌ترین فرصت ممکن رخ دهد. او معتقد است شناخت بازیکنان تیم ملی برای مربیان مطرح دنیا دشوار نیست و سرمربی جدید می‌تواند با بررسی مسابقات، ارزیابی مناسبی از شرایط ملی‌پوشان داشته باشد. تقوی می‌گوید: «سطح تیم ملی ما به شکلی نیست که مربی جدید بازیکنان را نشناسد. به‌طور حتم با تماشای مسابقات تیم، عملکرد بازیکنان را بررسی کرده است. فدراسیون هم تجربه انتخاب و هم عقد قرارداد با سرمربی تیم ملی در کوتاه‌ترین زمان را دارد و اکنون باید تلاش کنیم این کار را دوباره انجام دهیم.» او درباره گزینه‌های جانشینی پیاتزا و احتمال وجود فهرستی از مربیان مطرح نیز تأکید می‌کند: «فدراسیون والیبال نشان داده پیش از انجام هر کاری بررسی‌های لازم را انجام می‌دهد و طبیعی است که گزینه‌هایی داشته باشیم. در حال حاضر دو، سه روش پیش‌روی ماست که باید با کارشناسان درباره آنها گفت‌وگو کنیم و بعد برای انتخاب سرمربی تصمیم بگیریم.» میلاد تقوی انتخاب سرمربی جدید را مأموریتی دشوار می‌داند؛ به‌ویژه آن‌که تیم ملی هنوز سهمیه المپیک را به دست نیاورده و تنها دو سال برای جبران این عقب‌ماندگی فرصت دارد. او می‌گوید: «برای انتخاب مربی تراز اول دنیا چالش بزرگی داریم. هم به دلیل شرایط خاص کشور و هم به این دلیل که تیم ملی هنوز سهمیه نگرفته و تنها دو سال برای کسب این سهمیه فرصت داریم. بهترین مربیان دنیا قرارداد دارند و شک نکنید کار ساده‌ای پیش رو نداریم، اما ناامید هم نیستیم.» تقوی در پایان، شائبه انتخاب سرمربی ایرانی را نیز رد می‌کند و می‌گوید: «اولویت فعلی ما انتخاب سرمربی ایرانی نیست. هرچند این گزینه هم مطرح است، اما تأکید ما قطعاً استفاده از مربی خارجی است و هنوز برای انتخاب سرمربی ایرانی زود است.»

جواد مهرگان، کارشناس والیبال در گفت‌وگو با «ایران»:

با مربی تراز اول هم المپیکی نمی‌شویم؛ باید به دنبال نخبه‌گرایی باشیم

پریسا غفاری/ جدایی روبرتو پیاتزا پس از دو سال همکاری با والیبال ایران، پرونده حضور این مربی ایتالیایی را بست تا فدراسیون بار دیگر در آستانه انتخاب سرمربی جدید قرار گیرد؛ تصمیمی که با محوریت حضور تمام‌وقت سرمربی اتخاذ شد، اما به اعتقاد جواد مهرگان، مربی والیبال و همکار سابق خوان سیچلو در تیم امید، موفقیت در مسیر المپیک ۲۰۲۸ تنها به نام و اعتبار سرمربی وابسته نیست. او در گفت‌وگو با «ایران» با ارزیابی عملکرد پیاتزا، درباره دلایل جدایی، انتخاب جانشین و سیاست جوانگرایی در والیبال ایران صحبت کرده است. جواد مهرگان درباره دلایل پایان همکاری با پیاتزا می‌گوید: «جزئیات قرارداد پیاتزا و بررسی عملکرد او از سوی کمیته‌های فنی، مربیان و هیأت رئیسه فدراسیون، رئیس والیبال را به این جمع‌بندی رساند که با این مربی نمی‌توان به سهمیه المپیک ۲۰۲۸ رسید؛ البته ما از جزئیات قرارداد او با فدراسیون اطلاع نداریم.» او درباره موضوع حضور تمام‌وقت سرمربی در اردوها نیز معتقد است فدراسیون باید زودتر به این مسأله توجه می‌کرد: «در صحبت‌های پایانی پیاتزا پس از بازی‌های آسیایی ناگویا، بحث همکاری پاره‌وقت مطرح شد. باید همان زمان متوجه می‌شدیم که او به دلیل قرارداد چهار ساله با باشگاه لهستانی نمی‌تواند تمام‌وقت در اختیار تیم ملی باشد. اما سؤال اصلی این است که چرا حضور تمام‌وقت را ملاک قطع همکاری قرار دادیم، در حالی که نیمی از ترکیب اصلی تیم ملی، به‌جز لیبرو، به دلیل لژیونر بودن و بازی در باشگاه‌های معتبر اروپایی و سایر نقاط جهان، همزمان با خود پیاتزا به اردوها اضافه می‌شدند؟» این مربی درباره وعده جذب سرمربی تراز اول جهان نیز تأکید می‌کند: «شرایط کشور عاملی است که بسیاری از مربیان را از حضور در تهران منصرف می‌کند. ضمن اینکه مربیان سطح اول جهان همزمان هدایت تیم‌های ملی و باشگاهی را برعهده دارند؛ درست مانند شرایطی که پیاتزا داشت. تنها مربیان تیم‌های ملی لهستان، آمریکا و ایتالیا در حال حاضر آزاد هستند و فعالیت باشگاهی ندارند. از طرفی صعود المپیکی ما به رنکینگ وابسته است و لیگ ملت‌ها یکی از مسیرهای کسب سهمیه محسوب می‌شود.» مهرگان رسیدن به المپیک با تغییر سرمربی را تضمین شده نمی‌داند: «اینکه تصور کنیم با سرمربی جدید حتماً به لس‌آنجلس می‌رسیم، نگاه درستی نیست. موفقیت تیم فقط به سرمربی وابسته نیست؛ کادر فنی، عملکرد بازیکنان، مدیریت تیم و فدراسیون، عوامل پشت پرده و حتی فضای رسانه‌ای و اجتماعی نیز تأثیرگذارند.»

او درباره ارزیابی عملکرد پیاتزا نیز توضیح می‌دهد: «اگر ملاک را رنکینگ قرار دهیم، عملکرد او رضایت‌بخش نبوده است، اما پیاتزا در تمام دوران حضورش تلاش کرد فرهنگ مسئولیت‌پذیری را در تیم ایجاد کند؛ اینکه بازیکن از ابتدا تا انتهای مسابقه برای پیروزی بجنگد.»

جواد مهرگان، جوانگرایی را سیاست شخصی پیاتزا نمی‌داند: «این سیاست فدراسیون بود که به او سپرده شد. باید بپذیریم جوانگرایی به این شکل در تیم ما نتیجه نمی‌دهد و باید به دنبال نخبه‌گرایی باشیم. این شیوه بیشتر مناسب قهرمان المپیک یا لیگ ملت‌هاست که دو تیم آماده در اختیار دارد و می‌تواند جوانانش را برای کسب تجربه به یک تورنمنت بفرستد و در رقابت بعدی هدف دیگری را دنبال کند.»